

7. Overweging zondag 6 juli 2014 (Laurens).

Peter: afbeelding 6: een jukdrager

Een juk, je zou het bijna vergeten, na alles wat we vanmorgen over het juk gehoord hebben, maar een juk is van oorsprong een handig hulpmiddel om zware lasten gemakkelijker te dragen.

Je ziet de last is mooi verdeeld over beide schouders, de drager loopt met een rechte rug en heeft onder het dragen zijn handen en armen vrij om andere dingen te doen.

Peter: afbeelding 7: twee span koeien

Een juk kun je ook gebruiken voor trekdieren.

Waarschijnlijk heeft Jezus tijdens zijn leven in Palestina, het juk in deze vorm gezien.

De ploeg is te zwaar om door één dier te worden getrokken. Met behulp van een juk kunnen twee dieren samen trekken en wordt de last gelijk verdeeld. Zo kunnen ze samen de ploeg wél trekken.

Misschien stond Jezus dit beeld van een juk voor ogen toen hij ons uitnodigde om samen zijn juk te dragen om zo. **ZIJN ZORGEN TOT ONZE ZORGEN TE MAKEN**

Peter: afbeelding 7 weg

Jezus vraagt zijn leerlingen niet om zich te houden aan talloze uiterlijke voorschriften die schrift geleerden het volk opleggen maar om daadwerkelijk mee te werken aan een betere wereld door solidair te zijn met de verdrukten, zieken en gehandicapten en hun rijkdom broederlijk te delen met de armen en hij belooft hen " Dan verdwijnen honger, dorst, jalousie en haat. en kunnen we werkelijke rust vinden".

Deze woorden van Jezus klinken ons, nu, vandaag op zondagmorgen mooi in de oren maar op maandagochtend ontwaken we weer in de realiteit van de hedendaagse maatschappij. Waarin we ons meestal moeten haasten. Waar we bijna gedwongen worden om deel te nemen aan een competitie waar alleen een overwinning telt.

Toch blijven wij geloven in de woorden Jezus. "Kom naar mij, jullie die vermoeid zijnen onder lasten gebukt gaan, Dan zal ik jullie rust geven .Neem mijn juk op en leer van mij want ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden, want mijn juk is zacht en mijn last is licht"

Deze houding is in ons drukke bestaan moeilijk vol te houden. Steeds weer verliezen we het juk van Jezus uit het oog. zoals Karel daar straks vertelde omdat we ons laten verleiden of laten meeslepen door de jukken die onze maatschappij ons aanprijst.

Rust nemen, bezinning, mediteren, bidden, op vakantie gaan en het bekijken of beluisteren van kunstwerken kunnen ons helpen dat te voorkomen.

Goede kunstwerken maken ons dikwijls bewust van zaken die echt belangrijk zijn..

Wij willen onze ervaringen met jullie delen.

De video's van de Amerikaanse kunstenaar Bill Viola maakte mij bewust van mijn ondergesneeuwde emoties bij het vieren van het Paasfeest.

Dagelijks worden we overspoeld door honderden afbeeldingen in tijdschriften ,op billboards en zien tientallen reclamefilmpjes op TV en op de computer

De Amerikaanse video kunstenaar Bill Viola vindt dat wij Westerlingen, door het jachtige leven, alles oppervlakkig beleven en dat we hierdoor emotioneel zijn afgestompt. Hij maakt video's om ons daarvan bewust te worden.

Op uw stencil staat een afbeelding van een fresco in 1424 geschilderd door vroeg-renaissance Italiaanse schilder Masolino Bill.

Voor Bill Viola was dit fresco de inspiratiebron. Hij wil ons de emoties laten meevoelen die Maria en Maria Magdalena voelden met Pasen bij de Verrijzenis van Jezus.

Uit de 12 minuten durende video laat ik een fragment van 2 minuten zien

Peter: YouTube Emergence Bill Viola.

Karel : Een ervaring die Dick Knook tijdens de voorbereiding van deze viering vertelde, maakt voor ons het belang van rust duidelijk: tijdens een wandeling in de Himalaya ging alle aandacht uit naar veilig wandelen. Niet te snel of te langzaam lopen, stenen omzeilen, over kuilen springen, kilometers maken en zweet van het voorhoofd vegen.

Peter: afbeelding 8: Wijds Himalaya landschap

Karel:

Maar door al de aandacht voor het wandelen zag je, bij wijze van spreken, alleen je eigen schoenen. In een moment van rust zie je het landschap pas goed en kun je openstaan voor wat het landschap je doet.

Peter: afbeelding 9: landschap met persoon op de voorgrond.

Een laatste voorbeeld van even halt houden. Anders dan rust nemen bij een wandeling, (maar wel vergelijkbaar) is het maken van een pas op de plaats in het dagelijks leven. Even het juk van dat dagelijks leven afleggen. Even alles loslaten. Even de wereld, de wereld laten waarin je misschien te veel van je tijd verdoet .Rust zoeken, in een stille omgeving. In die rust duidelijk krijgen wat echt belangrijk is om voor te leven. Voor Gustav Mahler was dat de liefde en het lied.

Peter: "Ich bin der Welt abhanden gekommen" deel 2 track 5 13.33 tot 20.20.

Voor Gustav Mahler was het belangrijkste de liefde, het lied. Laten we even rust nemen, afstand nemen van de dagelijkse sleur die Ben Harink ooit bij de voorbereiding van een dienst "Der graue Alttag" noemde. Laten we ons even bezinnen op wat voor ons belangrijk is, waar je voor wilt leven.